

Dagdas novada Izglītības, kultūras un sporta nodaļa

Dagdas novada skolēnu eseju konkursa

Ko, Latvija, Tev varu dot? radošo darbu krājums

Dagda, 2016

Ir tikai viena Latvija,
Un citas nav nekur.
Tā nāk no senču zemes dzīlēm
Un debesīm, kas kopā tur.

/A.Eglītis/

Cik gan daudz skaistāka būtu mūsu Latvija, skaistāks mūsu novads, skanīgāka latviešu valoda, vienotāka un stiprāka tauta, ja mēs katrs sev ne tikai uzdotu šo jautājumu : "Ko , Latvija, Tev varu dot? " , bet arī spertu soļus savu vēlmju izpildei.

Un te nu krājumā katrs dalībnieks savā esejā mēģina rast atbildi uz šo jautājumu.

Mūsu krājumā "Ko, Latvija, Tev varu dot?" apkopotās esejas liecina, ka mūsu skolēni arī ar saviem mazajiem ikdienas darbiem, labajām domām un cerībām uz sapņu piepildījumu cenšas un grib padarīt mūsu Latviju, savu Latviju skaistāku, laimīgāku un bagātāku. Sniegsim, darīsim tagad, dosim katrs Latvijai kaut ko labu, cēlu, nozīmīgu, tad tā arī tāda kļūs.

Pateicamies visiem konkursa dalībniekiem un skolotājiem par atsaucību mūsu elektroniskā eseju izdevuma tapšanā!

Dagdas novada IKSŅ vadītāja

Marija Mickeviča

2016.gada 11. novembrī

Konkursa dalībnieki

Aigars Andžāns	Dagdas vidusskola
Anastasija Gaidziele	Šķaunes pamatskola
Raivis Kromāns	Dagdas vidusskola
Armands Jermaks	Šķaunes pamatskola
Lauris Vandīšs	Dagdas vidusskola
Viola Daniela Kiseļova	Ezernieku vidusskola
Kārlis Kristofers Kikovka	Dagdas vidusskola
Jana Krauliša	Dagdas vidusskola
Laura Nagle	Ezernieku vidusskola
Anna Marija Vaišļa	Ezernieku vidusskola
Nikita Dolgova	Ezernieku vidusskola
Jūlija Mošaka	Ezernieku vidusskola
Loreta Ieva Dārzniece	Ezernieku vidusskola
Sintija Zaltāne	Ezernieku vidusskola
Kristaps Andžāns	Šķaunes pamatskola
Sabīne Rapša	Ezernieku vidusskola
Reinis Vigulis	Dagdas vidusskola
Līga Beitāne	Dagdas vidusskola
Airita Olehnoviča	Dagdas vidusskola
Jānis Burcevs	Andzeļu pamatskola
Ainārs Kraulišs	Andzeļu pamatskola
Viktorija Višņakova	Andzeļu pamatskola
Agnete Igaune	Ezernieku vidusskola
Alīna Zvidriņa	Andrupenes pamatskola
Liene Reča	Andrupenes pamatskola
Evita Maļkeviča	Dagdas vidusskola

Dagdas novada Izglītības, kultūras un sporta nodaļa

Baiba Pudnika	Dagdas vidusskola
Karīna Kuzmenko	Dagdas vidusskola
Katrīna Maceviča	Dagdas vidusskola
Linda Slapiņa	Dagdas vidusskola
Renāte Ciganoviča	Dagdas vidusskola
Daniela Čapķeviča	Dagdas vidusskola

Ko, Latvija, Tev varu dod?

Cik skaista un koša ir mana Latvija
Zilo un zaļo krāsu plaukumā.
Top skaista mana dzimtene,
Mana skaistā Latvija!

Ziemā un vasarā krāsas ir gaišas,
Pavasārī un rudenī jo košas...
Bet kopā krāsas satiekas
Lai krāsotu Latviju, manu mīļo Latviju!

Jūra pūš un elš Kurzemē,
Krāsas košas ir Vidzemē
Zilie ezeri mirguļo Latgalē,
Un zaļi lauki nopūšas Zemgalē -
Visa daba saprotas Latvijā!

Ko, Latvija, tev varu dot?
Savas rūpes, savu darbu,
Tavu spēku vairojot,
Latvju tautu cildinot.

Darba autors:

Aigars Andžāns

Dagdas vidusskola, 7.b klase

Ko ,Latvija, Tev varu dot?

Ko mēs varam dot Latvijai? Visi Latvijas iedzīvotāji var ar kaut ko dalīties.

Bet es nevaru daudz ko dot Latvijai, jo esmu vēl tikai skolniece. Es savos gados varu dot tikai kaut kādus sīkumus, piemēram: varu sagrābt lapas, palīdzēt pensionāriem. Es varu aiziet uz veikalu un nopirkt to, ko viņi paprasīs. Vēl es varu palīdzēt nabadzīgām ģimenēm, kurās ir bērni. Tiem varu atdot spēlītes, bet, ja viņiem ir meitene, es varu atdot apģērbu, kas man vairs neder. Vēl es pēc skolas varu pieskatīt bērnus, kāmēr viņu vecāki ir darbā vai nu aizbrauca uz pilsētu.

Kad es izaugšu, es negribu doties projām no savas dzimtenes, jo ļoti to mīlu.

Visi mēs kaut ko dodam Latvijai. Kāds dod vairāk, kāds- mazāk, bet mēs to darām ar prieku, jo mēs mīlam Latviju un gribam, lai tā pastāvētu vienmēr.

Darba autors:

Anastasija Gaidziele

Šķaunes pamatskolas 7.kl.

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Es eju pa meža taku
Un dzirdu, kā putni dzied,
Kā ezis čāpo gar strautu
Un puķes mežmalā zied.

Līdzās vakaram saulīte noriet
Un uzaust visjaukākais mēness,
Un putniņu dziesmas aiziet
Kuras ik dienu skan uz šīs zemes.

Es turpinu ceļu uz mājām –
Blakus man skudriņas skrien
Es nesamīdu tās ar kājām ,
Bet apeju rūpīgāk vien.

Un saprotu, ka Latvija smaida.
Un saprotu, ka dzīve ir skaista.
Latvija, mana tēvzeme,
Tevi vienmēr es sargāšu!

Latvija, mana tēvzeme,
Tev atdošu savas rūpes es!

Darba autors:

Raivis Kromāns

Dagdas vidusskola, 8.b klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Latvija man dod drošību, izglītību, brīvību. Ko gan es varu dot Latvijai? Kas man ir jādod?

Bet kādā veidā tieši man ir jādod – materiālā vai garīgā? Uz šo jautājumu var atbildēt dažādi. Ne katrs ir tik bagāts, lai ziedotu naudu vai citas materiālās lietas. Kā arī ne katrs ir tik devīgs, lai ziedotu citiem. Materiālā plānā var dot naudu, ziedot, palīdzēt fiziski. Bet garīgajā – būt patriotam, slavēt un mīlēt savu dzimteni.

Kā gan tas izpaužas? Materiāli tu vari dot (ziedot) naudu projektiem, pasākumiem. Palīdzēt finansēt ēku celtniecību. Var arī ziedot pārtiku, apģērbu citām (trūcīgām) ģimenēm, kas nebūt nav slikti.

Garīgā palīdzība arī ir nozīmīga, jo tā ar laiku var sākt iedarboties materiālā plānā. Piemēram, ja vairāk audzināt patriotismu, tad iespējams mazāk cilvēku brauks uz ārzemēm-ekonomiskais stāvoklis kļūs labāks.

Latvijai var dot daudz ko – tas ir fakts. Ko dot – tas ir cits jautājums, jo tā ir katra personīgā izvēle. Bet var izdarīt vienu secinājumu- valstij ir jāpalīdz.

Darba autors:

Armands Jermaks

Šķaunes pamatskola, 8.klase

„Uz Tevi, Latvija, iet visas manas domas” (Z. Lazda.)

Es esmu dzimis Latvijā, Latvija ir mana mīlā dzimtene. Es lepojos ar Latviju! Latvijā es runāju savā dzimtajā valodā – latviešu valodā, es cienu savu tautu un tās vēsturi.

Latvijā ir ļoti skaista daba. Latvijas meži ir zaļākie visā pasaulē, koku lapas ir košas un zeltainas kā saule. Pļavas ir zaļas un plašas ar plaukstošām margrietiņām. Tīrumos viņojas rudzi un mieži, solot jaunu maizīti. Ezeri ir zili kā debesis un mirdzoši kā zvaigznes debēs. Skatīties uz tiem un arī peldēties tajos ir patīkami. Pakalni ir augsti, tur uzkāpjot, tu jūti, ka tie ir labākie un maigākie pasaulē. Protams, Latvija atrodas pie Baltijas jūras, kura ir unikāla ar saviem brīvajiem viņiem. Tagad es domāju, kā saglabāt to visu dabas skaistumu, lai viss būtu tīrs un sakopts?

Domas manas iet arī uz to, kā saglabāt un godā turēt Latvijas valsts simbolus, kultūru un tradīcijas. Vajag cienīt Latvijas valsts himnu, ģerboni un karogu. Kāds lepnums, prieks un saviņojums mani pārņem, kad sportists iegūst zelta medaļu! Skan Latvijas himna un brīvi viņojas sarkanbaltais karogs. Ikvienam Latvijas pilsonim jāciena latviešu valoda, jārunā pareizi un ar cieņu. Arī tradīcijām ir jāpievērš uzmanība, jo nevienai tautai nav tik skaistu un krāšņu tradīciju kā Latvijā. Ar sajūsmu vēroju dziesmu svētku dalībniekus, jo es arī tāds vēlos būt.

Latvija ir valsts, ar kuras cilvēkiem es lepojos. Es mācos Latvijā, izmācīšos un strādāšu Latvijā. Es cienu un mīlu savu mīlo dzimteni Latviju. Es vēlētos, lai arī ikviens latvietis savu Tēvzemi koptu, saudzētu, mīlētu un cienītu, lai kur tas atrastos - dzimtenē vai plašajā pasaulē!

Darba autors:

Lauris Vandišs

Dagdas vidusskola, 8.a klase

„Ko, Latvija, Tev varu dot? ”

Latvijā ir aptuveni divi miljoni iedzīvotāju, un ikkatrs cilvēks ir nozīmīgs savā valstī. Arī es cenšos darīt visu iespējamo, lai saglabātu tradīcijas un uzturētu labklājību.

To, kas Latvijā tagad ir skaists un novērtējams, ir panākuši cilvēki, kuri mīl savu Dzimteni un kopj to. Es piedalos dažādos brīvprātīgajos darbos savā pagastā un novadā. Pavasarī un rudenī „Lielajā talkā” grābju lapas gan savas skolas apkārtnē, gan pie mājas. Kopā ar ciemata iedzīvotājiem kārtoju apkārtni, salasu atkritumus, kas izmesti mežā vai pie pludmales. Es uzskatu, ka Latvijā ir visskaistākā daba, tāpēc ir jāuztur kārtība.

Katrā valstī ir sava kultūra un tradīcijas, tāpēc mums, latviešiem, tās ir jāsaglabā. Mēs atšķiramies no citām tautām ar savām skanīgajām dziesmām un jautrajām dejām. Jau desmito gadu esmu tautas deju kolektīva „Ežezers” dalībniece. Tas ir mans vaļasprieks. 2015. gadā notika XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki. Pēc iegūtās pirmās pakāpes skatē Krāslavā mūsu kolektīvam radās iespēja braukt uz Rīgu un uzstāties Daugavas stadionā. Bija ļoti liels gods pārstāvēt savu skolu un novadu. Dejojot kopā ar skolēniem no visas Latvijas, mani pārņēma pozitīvas emocijas. Cik skaistas ir mūsu tautas dejas, cik daudzveidīgi ir nacionālie ornamenta, kurus veidoja tūkstoši mazo un lielo deju deju, cik jautri un skanīgi dzied latviešu bērni! Ikkatram vismaz vienu reizi mūžā ir jāredz šis burvīgais koncerts.

Man ļoti patīk dziedāt, tāpēc uzstājos ne tikai skolas koncertos ar kori un ansambli, bet arī esmu folkloras kopas „Akmiņeica” dalībniece. Mēs kuplinām koncertus ar dziesmām latgaliešu valodā, iepazīstam vietējo folkloru. Šogad Latvijas Nacionālās bibliotēkas Mākslas un mūzikas skaņu ierakstu studijā mēs ieskaņojām vairāk nekā 20 dziesmu repertuāru. Tās tiks uzglabātas krātuves arhīvā un arī pēc daudziem gadiem tās varēs klausīties mūsu bērni un mazbērni.

Manā ģimenē visi ir patrioti. Mēs mīlam savu Dzimteni, savu ciematu, savu novadu. Svinam visus latviešu svētkus, saglabājam senču tradīcijas, piemēram, Līgo vakarā pinam vainagus no Jāņu zālēm, vārām sieru, kurinām lielu ugunsgrāvi. Lieldienās krāsojam olas un ejam uz baznīcu lūgties. Ziemassvētkos rotājam egli, gatavojam svētku maltīti, sveicam savus tuviniekus. Visas tradīcijas, kuras man ieaudzināja vecāki, es nodošu saviem bērniem un mazbērniem.

Katrs cilvēks, kas dzīvo un strādā Latvijā, ir ieguldījums mūsu valsts nākotnē. Es mīlu savu Dzimteni un nekad to nepameišu!

Darba autors:

Viola Daniela Kiseļova

Ezernieku vidusskola, 10. klase

Es Latvijā, Latvija manī

Es dzīvoju mazā, skaistā valstī, kuras nosaukums ir Latvija. Jau no pašas bērnības esmu Latvijā un lepojos ar to. Dažreiz es palīdzu Latvijai, dažreiz Latvija palīdz man.

Man ļoti patīk mana valsts, jo tā ir tīra un koša. Latvijā ir zaļi meži, nekur citur neesmu redzējis tik košus un brīnišķīgus mežus. Es esmu patriotisks cilvēks, bet es nesaprotu, kā daži cilvēki var runāt par savu dzimteni sliktu, tā taču ir viņu mīlā dzimtene. Lielākā daļa jauniešu brauc prom, es nesaprotu kāpēc. Kāpēc braukt prom no mazas, skaistas, izkoptas valsts? Klausoties ziņas, zosāda ceļas no tā, kas notiek pasaulē, apkārt vieni kari, bet tad es sapratu, ka es atrodos Latvijā, mierīgā valstī, kur nav karu, postījumu, cilvēku traģēdiju. Man nevajag uztraukties par izglītības iespējām, par profesijas izvēli. Nākotnē es gribu būt Latvijai noderīgs pilsonis.

Latvija man ļoti palīdz ar to, ka te ir bezmaksas medicīna, skolas rūpējas par skolēniem. Desmit gadu vecumā es sapratu, ka Latvija ļoti daudz ar ko palīdz. Es padomāju: „Kāpēc gan es nevaru viņai palīdzēt ar kaut ko?” No tā brīža sapratu, ka ir jāpalīdz Latvijai! Es viņai palīdzu ar to, ko varu. Es piedalos labdarības pasākumos, kārtoju mežus, nekad neesmu piesārņojis dabu, esmu čakls un labsirdīgs cilvēks, kas palīdzēs ikvienam. Es esmu ļoti pateicīgs Latvijai par to, ka tā man ļauj izaugt brīvā valstī.

Lūdzu, cieniet to, ko dod jums Latvija. Kad es izaugšu, es nekur prom nebraukšu, jo Latvija ir mana dzimtene. Es Latvijai novēlu, lai tā ir mūžīga!

Darba autors:

Kārlis Kristofers Kikovka

Dagdas vidusskolas 8.a klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Košās lapās rotājas koki, augstu lido dzērvi bari un no rītiem mūs sveicina biezā migla. Pienācis rudens. Laiks, kad tiek novākta raža, laiks, kad sarūk dienas gaisma un laiks, kad Latvijā tiek atzīmēta Latvijas Republikas proklamēšanas gadadiena. Latvijas īpašo mēnesi – novembri – mēs suminām ar sarkanbaltsarkanām lentītēm un skaistiem vārdiem Latvijai. Šajā laika posmā domās mēs esam kopā ar visiem Latvijas iedzīvotājiem un uzdodam, manuprāt, galveno jautājumu: „Ko, Latvija, Tev varam dot?”

Katrs Latvijas iedzīvotājs ir svarīgs Latvijai, jo viņš ir daļiņa no tās. Ikkatrs no mums dod savu noskaņu, raksturu un nākotni mūsu mīļajai dzimtenei. Lielākā daļa iedzīvotāju varbūt nedod neko, tomēr cita daļa veido mūsu valsti tādu, kāda tā ir tagad. Ir daudzas nozīmīgas personības – Z. A. Meirovics, Rainis, J. Čakste, K. Ulmanis un citi, kas bija ļoti svarīgas Latvijas valsts izveidošanā, manuprāt, tagad mums vajag turpināt iesāktu un sākt realizēt savas idejas.

Es sevi uzskatu par savas valsts patriotu, un šo patriotismu man iemācīja mani vecāki un skolotāji. Es domāju, ka patriotisms ir viena no vērtībām, ko es varu dot Latvijai. Mans dzīves uzskats ir tāds: kur es piedzimu, tur es esmu vajadzīga. Mans dzīves mērķis – attīstīt savu dzīvesvietu un arī valsti, kurā es dzīvoju. Pagaidām Latvijai es varu dot tautasdziesmu skanējumu manā izpildījumā un raitu dejas soli. Tautasdziesmas ir tā vērtība, kuru mums ir svarīgi saglabāt. To skandināšana un dziedāšana svētkos rada kādu maģisku, apburošu spēku un vienotību, kuru ikdienā mēs pamanām ļoti reti. Tautas dejas – tas ir kaut kas īpašs, jo visi lēcieni, tautastērpu “apgriezieni” un deju smaidi apžilbina gan skatītājus, gan pašus deju deju, un šīs emocijas sasilda gan cilvēka dvēseli, gan pierāda mīlestību pret savu valsti.

Latvija... lai gan tā ir maza, tomēr ir stipra, un es lepojos, kad manas valsts vārds izskan pasaulē. Savu dzimteni es uzskatu par sapņu lolojumu. Šajā valstī dzimst cilvēki, kas sajūsmina pasauli. Manu sirdi sasilda valsts svētki, kas aizkustina un dāvā siltumu. Kad nozīmīgās dienās skan valsts himna, tad tu saproti, cik dārga tev ir šī valsts, un tu esi laimīgs, ka tu dzīvo Latvijā. Mīlēsim, vēlēsim spožu nākotni mūsu dzimtenei visi kopīgi!

Darba autors:

Jana Krauliša

Dagdas vidusskola 10.a klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Mēs dzīvojam Latvijā un gribam, lai mūsu dzimtene būtu skaista un piepildīta ar mīlestību, stipra un neatkarīga. Valsts varenību veido pati tauta, cienot un rūpējoties par sevi un cilvēkiem blakus.

Katram ir brīvs brīdis, kuru var veltīt pārdomām. Apsēdieties un padomājiet! Cik lielu dāvanu jūs pasniegtu Latvijai, ja sakoptu savas mājas pagalmu? Vai ziedotu mirkli sava laika pārdomām par veicamajām pārvērtībām, lai Latvijas vārds kļūtu vēl atpazīstamāks? Latvija ir maza citu lielvalstu vidū, tāpēc jo centīgāk jā rūpējas par katru savas zemes stūrīti.

Ko, Latvija, Tev varu dot? Daudzi neizprot, kā var palīdzēt valstij? Es to saprotu kā iespēju izglītēt jauniešus, atverot interešu centrus, kur laiks tiks pavadīts lietderīgi, kur varēs apgūt labo darbu prasmes. Es gribu aicināt jauniešus domāt, kā dzīvi var veidot labāku? Kādas ir mūsu vērtības?

Es mīlu savu dzimteni un gribu, lai Latvijas vārds nekad nezustu, lai manu valsti cienītu un apbrīnotu!

Darba autors:

Laura Nagle

Ezernieku vidusskola, 7.klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Skaista ir mūsu Latvija! Vai jūs jau to esat pamanījuši? Es savu dzimteni redzu skaistu, krāsainu un patīkamu sajūtu pārpildītu. Es esmu Latvijā, lai runātu tīrā latviešu valodā, darītu mazus darbiņus valsts un cilvēku labklājībai, piedalītos talkās un koptu Latvijas dabu.

Rudenī notiek lielās sakopšanas talkas. Es arī esmu centusies kaut ko darīt, lai Latvija būtu skaistāka. Man ir kauns, bet nav slinkums pieliekties un pacelt kāda cita atstātos papīrus. Es sakārtoju savu sētu un palīdzu to darīt citiem, kopju savas skolas un pagasta teritoriju. Latvijas daba ir ļoti skaista rudenī, kad visa pasaule kļūst īpaši raiba un spilgta. Man patīk apsēsties pie ezera vai upītes, vērot to, klausīties ūdens šalkās un priecāties par Latviju!

Dažus gadus atpakaļ esmu piedalījusies Dziesmu un deju svētkiem veltītajā konkursā. Biju darinājusi somiņu, un tā tika sūtīta uz izstādi Rīgā. Ļaudis priecājās par skaistajiem darbiem, kuri bija atceļojuši no visiem Latvijas novadiem. Dziesmu un deju svētku laikā dalībniekiem bija patīkama noskaņa, jo piedalīties šajos svētkos viņiem bija liels prieks un gods.

Latvijas nākotni veidos atsaucīgi un gudri skolēni, kuri darīs tā, lai valsts varētu svinēt savu simto un divsimto gadadienu. Latvijai es veltīšu savu darbu, rūpes par zemi un alkas pēc nākotnes. Uzticēšu Latvijai savu pasauli un dzīvi, jo tā ir mana vismīļākā vieta uz pasaules! Man nav žēl dāvēt to, kas man ir: uzticību un cieņu savai dzimtenei.

Darba autors:

Anna Marija Vaišļa

Ezernieku vidusskola 7.klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Latvija- mana dzimtene, kur es piedzimu, augu, mācos, te ir mana ģimene, manas mājas. Šeit ikkatrs zemes pleķītis man ir tuvs, kas liek domāt par skaisto un neatkārtojamo dabu, par dzīvi un tautu. Mēs ieguldām kaut vai mazu daļiņu no sevis Tēvzemes labklājībai, runājot dzimtajā valodā, turpinot senču tradīcijas.

Apbrīnojami dāsnā daba, vissiltākie vakari un laipnākie cilvēki ir tikai tur, kur esi dzimis. Ziemā Latvija ir kā zem baltas, pūkainas segas, pavasara rītos ceļ augšā putnu skanīgās balsis, vasarās ugunīgie saulrietu mūs apskauj, turpretī rudenim sava burvība - vēss, dzestrs gaiss, zemē nokritušās dzeltenās, čaukstošās lapas zem kājām, kurās gribas mest gaisā un deļot to virpulī. Lai pateiktu paldies dabai, dzimtenei, lai saglabātu tīru vidi, tradīcijas, mēs ejam talkās, aicinot kopt savu Latviju. Tik mazs solītis pretī dabai, bet raisa tik daudz smaidu, ir tikai jāpaņem grābeklis un pāris maisu, ko es katru gadu daru kopā ar klasesbiedriem un vecākiem. Ejot uz mežu, paņemt dārzeņus un nolikt pie kāda krūma, lai arī mūsu dzīvnieki nemeklētu mājvietu citur.

Es deļoju tautas deļu kolektīvā, piedalos koncertos, gatavojos skatēm. Deļot Dziesmu un deļu svētkos ir vislielākais gods, dzirdēt, kā skolēni dzied latviešu dziesmas, redzēt un pašam izļust skaisto deļu soli, apzināties savu piederību Latvijai.

Katrs var piedalīties pasākumos, arī es iesaistos sabiedriskajā dzīvē. Tā ir iespēja izpausties, runāt un iesaistīt citus. Mēs varam leļoties ar dziedātāļiem, kuri ir pazīstami ne tikai Latvijā, bet arī ārzemēs. Es varu kļūt par ārstu vai skolotāju un strādāt šeit, nevis aizbraukt prom uz ārvalstīm, kur viss ir svešs.

Ikviena latviešu tradīcija tiek mantota un saglabāta. Lieldienās- šūpojamies uz šūpolēm, krāsojam olas sīpolu čaumalās. Līgo svētkos galvā liekam vainagus no ozolu zariem un smaržīgām pļavu puķēm. Man ļoti tuvas ir Ziemassvētku tradīcijas, smaržīgo piparkūku cepšana, vakara lūgšana baznīcā, laiks, kad domājam tikai par gaišo un labo.

Latvijai mēs varam dod daudz, no mums atkarīgs, vai tas būs labais vai sliktais. Katrs mūsu ieguldījums skolā, sabiedrībā, dabā jau saglabā mūsu valsti. Ir jāciēna tradīcijas, tad tās neizzudīs. Es varu droši apgalvot, ka mīļu savu Tēvzemi un ka dzīvošu un strādāšu Latvijā!

*Darba autors:
Ezernieku vidusskolas
10.klases skolniece
Nikita Dolgova*

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Latvija ir mana mīlā dzimtene. Katrs var ieguldīt savu darbu valsts labā. Jebkāds veikums, mazs vai liels, ir svarīgs. Latvija ir skaista, šeit ir daudz izcilu personību, tradīciju svētku, kurus izkopj no pagātnes līdz pat mūsdienām.

Arī es varu ieguldīt savu darbu Latvijas pilnveidošanā un popularizēšanā. Man ir daudz draugu un paziņu no ārzemēm, un ar lepnumu viņiem varu teikt: "Esmu latvietē." Kur vēl ir tik skanīga valoda, kurā es runāju, izkoptas tradīcijas, kuras ievēroju un palīdzu izprast citiem? Tādēļ Latvijai varu dot savu cieņu un mīlestību, jo šī ir pati skaistākā zeme. Es mēģinu to padarīt vēl labāku, sakopjot mājas pagalmu, piedaloties talkās, iestādot kokus mežā.

Cenšos arī popularizēt mūsu valsti. Aktīvi piedalos ne tikai valsts mēroga konkursos un olimpiādēs, bet arī starptautiskajos, lai arī citi zinātu, kur es dzīvoju. Latvija jāpopularizē, lai piesaistītu ārzemniekus atbraukt uz šejieni un palūkoties uz šo neredzēto skaistumu. Iesaistīties dažādos pasākumos, tā es ieguldīju savu darbu un centību, jo pūlos visu izdarīt pēc iespējas labāk.

Tagad es esmu tikai vidusskolniece, bet jau prātoju par savu un Latvijas nākotni. Pēc pāris gadiem, kad beigšu augstskolu, vēlos palikt šeit, mājās. Gribu iegūt profesiju un palīdzēt citiem cilvēkiem. Jo nav svarīgi, kas tu esi, - skolotājs, ārsts vai pārdēvējs - ieguldīt darbu Latvijas labā var katrs. Pat ja man nepaveiksies ar darba meklējumiem, varu būt vienkārši aktīva, izpalīdzīga, tāda, kāda cenšos būt vienmēr.

Katru valsti veido cilvēki. Tu esi kā smilšu graudiņš tuksnesī, bet pat eksistence ir ieguldījums, jo katrs ir unikāls. Visi kopā mēs esam varena latviešu tauta, ar savu valodu, tradīcijām, svētkiem. Ir jāturpina mīlēt un cienīt savu valsti, jo tā ir mūsu dzimtene. Katrs cilvēks, kas dzīvo un strādā Latvijā, ir ieguldījums nākotnē. Es mīlu šo valsti, kurā piedzimu, dzīvoju. Nekur nav tik labi kā mājās, kur tevi mīl un vienmēr gaida.

Darba autors:

Jūlija Mošaka

Ezernieku vidusskola, 10.klase

Ko Latvija, Tev varu dot?

Latvija – mana tēvzeme, dzimtā valsts, kurai sāp par to, ka ļaudis traucas to pamest, meklēdami laimi, darbu un mājas citās zemēs. Ceru, ka tās ir tikai pagaidu grūtības, kuras mēs pārvarēsim visi kopā.

Es ļoti lepojos, ka esmu dzimusi latvietē. Ko es varu Tev dot? Cienīšu un godāšu Tevi ik dienu. Godprātīgi mācīšos un pildīšu visus uzticētos darbus. Mīlēšu savu ģimeni, radus, draugus, klasesbiedrus, skolotājus. Lasīšu mūsu tautas pasakas, dziedāšu tautasdziesmas, ieadīšu latvju rakstu zīmes cimdos un šallēs, piedalīšos dažādos konkursos, olimpiādēs, sporta sacensībās, Vispārējos dziesmu un deju svētkos. Pacelšu nomestu papīru skolas gaitenī, palīdzēšu vecākiem sakopt savu pagalmu, uzsmaidīšu garāmgājējam, lai katrs latvietis justos laimīgāks.

Mana dzimtene ir ļoti skaista, un es ar to lepojos. Te ir daudz ezeru, upju, neaprakstāmi skaistu pilsētu un izpalīdzīgu cilvēku. Manā ciematā atrodas Ežezers, salām bagātākais ezers Baltijā. Es ar to lepojos jau no pašas bērnības. Valsts labā es centīšos uzturēt kārtību savā ciematā, piedalīšos visās piedāvātajās talkās, sakopšu ezeru apkārtni un centīšos iesaistīt arī citus. Es varu saudzēt Latvijas dabu, nebradājot zālājus, nededzinot kūlu, nepiemēslojot mežus, pļavas. Ja man būtu iespēja, es censtos iekopt kādu skaistu dabas stūrīti savā ciematā.

Viens no galvenajiem iemesliem, ko es varu Tev dot, ir valoda. Latviešu valoda neizzudīs, ja būs cilvēki, kuri runā latviski. Mēs varam atļaut mūsu zemē dzīvot ārzemniekiem, bet viņiem būtu jāciena mūsu valoda, iekoptās tradīcijas un svētki. Latvieši, kuri aizlido uz svešām valstīm, runā citās valodās, jo viņus savādāk nesaprot. Es uzskatu, ka citu tautību cilvēkiem arī ir jāciena latviešu valoda un jāsāk tā attīstīt. Mēs savu valodu pārāk esam pielāgojuši apkārteijai pasaulei, lai atvieglotu citiem dzīvi, bet es zinu, ka mums pašiem tā nav vieglāk.

Man ļoti rūp, vai pēc vairākiem gadiem pastāvēs Latvijas valsts kultūra, tradīcijas, dziesmas un valoda, tāpēc saviem bērniem audzināšu mīlestību un patriotismu pret savu dzimteni. Viņi tāpat kā es dzīvos Latvijā, svinēs Jāņus, Līgo, Latvijas dzimšanas dienu un Lāčplēša dienu. Ceru, ka ekonomiskā situācija uzlabosies, un visi latvieši atgriezīsies savā tēvzemē – Latvijā.

Darba autors:

Loreta Ieva Dārzniece

Ezernieku vidusskolas

11.klases skolniece

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Katrs cilvēks mīl to vietu, kur viņš ir dzimis, cenšas rūpēties par savu dzimteni. Šīs vērtības ir dažādas: gan svētki un tradīcijas, gan valoda, gan arī savas valsts slavēšana un mīlestība. Ir jāmēģina dot savai dzimtenei to, ko spēj, jāatspoguļo sava mīlestība un rūpes par Latviju, kā arī lepnums par savu valsti.

Viena no svarīgākajām lietām ir savas Valsts svētku un tradīciju saglabāšana. Jau no seniem laikiem ir pieņemta tradīcija svinēt svētkus kopā ar savu ģimeni un radiem, radot kopības sajūtu. Ziemassvētkos, Lieldienās, Līgo svētkos, kā arī daudzos citos, visi Latvijas iedzīvotāji cenšas pulcēties kopā, lai svinētu. Dažiem patīk svētkus pavadīt kopā ar ģimeni, radiem un draugiem, bet vēl patīkamāk, kad visi pulcējas kopā uz koncertiem, pasākumiem un izrādēm, kā arī festivāliem. Es vienmēr cenšos piedalīties svētku pasākumos savā novadā, gan dejojot tautu dejas, gan arī dziedot folkloras kopā, lai arī citi vēlētos piebiedroties, gribētu kļūt par daļiņu no Latvijas un mīlētu to no visas sirds.

Patiesi lielu kopības un mīlestības sajūtu es ieguvu, piedaloties folkloras festivālā "Baltica 2015". Mēs ļoti centāmies un ieguldījām visus spēkus, lai viss apkārt skanētu ne tikai ar visu novadu skaistajām dziesmām, bet arī mūsu mīlestību. Arī šis pasākums pierāda to, ka katrs no mums vēlas būt kopā ar visiem latviešiem un demonstrēt mūsu tradicionālās kultūras vērtības dažādās paaudzēs.

Katram cilvēkam viņa dzimtā valoda ir visskaistākā un visīpašākā. Katrs latvietis mīl savu valodu, arī tas ir mūsu devums Latvijai. Mēs mīlam mūsu dzimto valodu, tāpēc cenšamies to sargāt, godāt un saudzēt. Katru dienu es izmantoju valodu, gan runājot un sazinoties, gan arī lasot grāmatas un mācoties.

Ceļojot un izzinot pasauli, saproti arī to, ka tavā dzimtenē, Latvijā, ir vislabāk. Gan cilvēki, gan arī neparasti skaistās dabas ainavas, gan arī mūsu tradīcijas un valoda – viss ir mīļš un sirdij tuvs.

Katrs spēj lepoties ar savu dzimteni, ar tās dabu, izcilajiem cilvēkiem, svētkiem, tradīcijām un valodu. Ikviens cilvēks var dot Latvijai gan savus labos sasniegumus, gan arī savu mīlestību. Mēs cenšamies saudzēt savu dzimteni, mīlēt to un darīt visu iespējamo, lai katrs cilvēks lepotos ar savu Tēvzemi.

Darba autors:

Sintija Zaltāne

Ezernieku vidusskola, 11.klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Esmu dzimis Latvijā. Es pastāstīšu, ko es varu Latvijai dot.

Latvijai es došu daudz laba. Es Latvijai veltīt savus labos darbus. Varu kārtot apkārtni, kur dzīvoju, mācos, varu jau strādāt.

Man ir labvēlīga attieksme pret Latviju, jo tā ir mana Dzimtene. Es būšu Latvijai uzticīgs. Es varētu dot strādājošajiem labākas algas. Varētu dot savā novadā un citos pagastos labākus ceļus. Es Latvijā izdomātu un dotu daudz vairāk darbu, lai cilvēki neizbrauktu no Latvijas. Es varu dot interesantākus darbus. Es uzceltu jaunas skolas, lai latviešu ģimenes atgriežas no ārzemēm un pagastos ir vairāk bērnu.

Cilvēki var veidot Latvijā labākus dzīves apstākļus. Es dotu interesantākas studiju un darba iespējas. Un labiem apstākļiem atbilstošu darbu vidi. Latvijā iestādītu jaunus mežus, lai ir tīrs gaiss. Es izveidotu interesantākas koku sugas. Paplašinātu vietējo produktu ražošanu. Tiem, kam mazas algas, piedāvātu labu atalgojumu. Pensionāriem, kam mazas pensijas, nodrošinātu labas pensijas, lai varētu dzīvot. Es dotu interesantu tehnoloģiju attīstību. Es varu Latvijai dot gudrību, ka Latvijas politika jāveido gudriem deputātiem. Es dotu labākas mācību iespējas studentiem. Būtu pilsētas dažādākas un interesantākas, un modernākas. Un pozitīviem piedzīvojumiem bagātas.

Man Latvija ir laba un es izteicu savu viedokli, ko es dotu Latvijai, lai tā būtu skaista un laimīga zeme.

*Darba autors:
Kristaps Andžāns
Šķaunes pamatskola, 9.klase*

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Daudzi no mums ir šaubu pārņemti, ka nespēs izdarīt kaut ko savas valsts labā, ka viņiem nav īpašu spēju vai talantu, lai pārsteigtu visus, bet tās ir tikai bailes. Katrs no mums ir savas dzimtenes atbalsts un spēks. Mēs neaizmirstam un kopjam savu valodu, tradīcijas, rūpējamies par dabu un apkārtējo vidi.

Juris Alunāns teica: „Turiet jūs, latvieši, savu valodu godā, un jums labi klāsies virs zemes. Jo, kas pats sevi negodā, to arī citi negodās.” Manā ģimenē, neskatoties uz to, ka mēs dzīvojam pie valsts robežas, neaizmirst un kopj latviešu valodu. Savā starpā, protams, mēs sazināties dzimtajā latviešu valodā, un mana latviešu valodas skolotāja vienmēr izlabo un paskaidro, ja kāds savā leksikā izmanto neliterāros vārdus. Es piedalos eseju konkursos un latviešu valodas olimpiādēs, jo, manuprāt, mūsu valoda jākopj un jāsaglabā.

Mūsu valsts ir bagāta ar skaistiem svētkiem un tradīcijām, kuras katrs īsts latvietis neaizmirst un nodod jaunākajai paaudzei. Dziesmu un deju svētkos, skandinot latviešu dziesmas, tu saproti – Latvijā dzīvo tauta, kas spēj radīt tādu mīlestību pret savu zemi, ka elpa aizraujas. Jāņos, pie ugunskura dejojot, uz mirkli apstāties un ielūkojies uguns liesmās, cik daudz to ir un cik skaisti tās griežas tautasdziesmu pavadījumā kā mēs – latvieši.

Latvija – zilo ezeru zeme, kur simtgadīgie meži kā staltie vīri stāv un savu zemi sargā, kur rīta miglā ietērptās pļavās mūsu senči pacietīgi strādāja, nenolaižot rokas. Latvijas ainava ir mūsu lepnums, kas kopīgiem spēkiem ir jākopj un jāsargā. Mana ģimene piedalās talkās un akcijās, kur palīdz kopt savas dzimtenes dabu. Es nekaunos pacelt papīru un aiznest to līdz atkritumu tvertnei, jo ar katru sīkumu cenšos dot Latvija savu atbalstu.

Latvija – tie esam visi mēs, kas ar savu darbu, gan lielu, gan mazu, atbalstām un rūpējamies par savu zemi.

Darba autors:

Sabīne Rapša

Ezernieku vidusskola, 11.klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Es dzīvoju Latvijā, visskaistākajā vietā pasaulē! Šeit ir manas mājas un ģimene, mani draugi un skola. Te valda prieks, miers, labestība un smaidi katrā stūrītī.

Latvijā ir brīnumaina un unikāla daba. Katrs gadalaiks atklāj savu neparasto skaistumu. Piemēram, ziemā gaisā virpuļo un dejo mazās sniegpārslīņas. Tās apklāj zemīti ar mīkstu sniedziņu. Arī koku galotnes un zarus pārklāj mirdzošais sniegs. Viss paliek balts un tīrs. Pavasarī puķes sāk ziedēt, un vēl spožāk mirdz saulīte. Vasarā visi priecājas par siltajām dienām. Pļavās mirdz, zum, dūc kukainīši, sisina sienāži, un es reibstu no krāsu daudzveidības. Kad pienāk rudens, kokiem sārtojas lapas un mežā var sēņot. Dienas kļūst īsākas un drēgnākas, taču mani priecē krāšņais lapkritis un dzestrie rīti.

Latvijā notiek Dziesmu un deju svētki, kuros cilvēki no visiem Latvijas novadiem dejo un dzied. Šie svētki ir ļoti krāšņi un īpaši. Mūsu kultūru, protams, bagātina tautasdziesmas, kuras apkopojis Krišjānis Barons. Pie mums svin Jāņus! Tie ir vasaras saulgrieži, kad cilvēks ir ļoti tuvu dabai, ir arī citi svētki, kurus svin tikai Latvijā, tāpēc mūsu tautai ir bagāta kultūra un tradīcijas.

Es cienu un mīlu Latviju! Es cenšos labi mācīties, sargāt, kopt Latvijas dabu. Es piedalos dažādos konkursos un olimpiādēs, esmu Latvijas, mūsu dzimtenes, patriots. Nākotnē es vēlos nest Latvijas vārdu citur pasaulē.

Esmu ļoti lepns, ka dzīvoju Latvijā un ka esmu tās pilsonis! Vēlu, lai Latvija būtu stipra! Lai Latvijas tauta ir gudra, godīga un labsirdīga!

Darba autors:

Reinis Vigulis

Dagdas vidusskola, 6. a klase

Ko, Latvija, tev varu dot?

Latvija ir mana dzimtene. Tā ir bagāta ar gadalaikiem, cilvēkiem, ar svētkiem, tautsdziesmām un tradīcijām, ar tiem, kuri par savu dzimteni cīnījās un uzvarēja.

Mēs priecājamies par skaisto dabu un brīnišķīgajiem gadalaikiem. Rudens ir ražas pilns gadalaiks. Sāk dzeltēt lapas. bērni lasa kastaņus, ozolzīles, krāsainās lapas un vienkārši draiskuļojas svaigā gaisā. Ziemā sniegs noklāj zemi, kokus, krūmus un māju jumtus kā bieza, balta, mīksta sega. Viss ir kluss un balts. Pavasaris atnāk ar puķu smaržu un putnu dziedāšanu. No zemes izlien pirmās sniegpulkstenītes un atlido gājputni. Klāt ir arī vasaras brīvdienas: puķu smarža, ogu lasīšana, peldēšanās, makšķerēšana un arī jautra laika pavadīšana kopā ar draugiem un ģimeni.

Latvijai ir daudz kultūras vērtību, piemēram, Līgo svētki un Jāņi. Līgo ir vasaras saulgrieži, kurus sāka svinēt mūsu senči. Siera un alus smarža izplūst pa visu Latviju, aicinot visus lekt pāri svētku ugunskuram un baudīt kopābūšanu ar tuvākajiem. Mūsu dzimtene ir slavena ar tautas un tautas dziesmām. Rīgā pulcējas dejotāji, dziedātāji un arī ciemiņi no citām zemēm, lai piedalītos Dziesmu un deju svētkos. Tautastērpi Latvijā ir paši skaistākie! Tos rotā raksti, bet galvenais tērpa rotājums ir skaista, garām bizēm izdaiļota tautu meita.

Latvijas cilvēki rūpējas par savas valsts drošību:

robežsargi – sargā robežu,

zemessargi – sargā Latviju,

karavīri – cīnās par Latviju.

Es esmu savas valsts patriote, piedalos jaunsardzes kustībā.

Ko, Latvija, varu tev dot? Labas sekmes mācībās, jo nākotnē varēšu palīdzēt virzīties tev uz priekšu, veidot labu attieksmi pret tevi. Tā pamazām arī mēs paši attīstāmies kopā ar savu dzimteni. Bez cilvēku palīdzības Latvija nebūtu tik skaista. Mēs kopjam ielas, parkus un mājas apkārtni, mums tas nav grūti! Iesaistīsim citus, kuri spēj strādāt, talkās, lai Latvija kļūtu zaļākā un sakoptākā valsts pasaulē!

Mēs katrs varam dot savu labumu Latvijai, mīlot un sargājot to, strādājot, kopjot, rūpējoties un aizstāvot.

Darba autors:

Līga Beitāne

Dagdas vidusskola 6.a klase

Ko, Latvija, tev varu dot?

Šogad latviešu tauta svin 98. Latvijas Republikas neatkarības pasludināšanas gadadienu. Mēs esam uz Latvijas simtgades ceļa sliedēs. Mūsu dzimtene jau gandrīz gadsimtu pastāv kā brīva un neatkarīga valsts.

Es, tāpat kā daudzi mani vienaudži, piedzimu un uzaugu Latvijā. Tā ir mana dzimtene, es vienmēr esmu mīlējusi savu valsti, vienmēr cenšos to slavēt un cienīt. Ko tad, Latvija, Tev varu dot?

Pēc 1905. Gada revolūcijas latviešu tauta apziņā sāka nostiprināties nacionālā valstiskuma ideja. Latvieši saprata, ka cilvēkiem, kuriem ir vienotas tradīcijas, vienota folklorā un vienota vēsture, jābūt arī vienotai teritorijai.

1918. Gada 18.novembrī Tautas padome pasludināja Latviju par patstāvīgu, neatkarīgu, demokrātisku valsti. Kaut gan proklamēta kā Latvijas Republika, tā pastāvēja tikai 22 gadus un tad vēl pusgadsimtu pavadīja svešu zemju verdzībā, tagad Latvija kā neatkarīga valsts dzīvos Saules mūžu, jo mēs esam Latvijas patrioti un cīnīsimies par savas valsts neatkarību.

Lielākais devums, ko mēs varam sniegt Latvijai, ir savas valsts mīlestība, patriotisms un aizsardzība. Mums ir jānes nacionālisma ideja, jā saglabā latviešu kultūra un tautas mantojums.

Latvija, ko Tev varu dot? Tu esi mana dzimtene, mana tēva un mātes zeme. Es vienmēr mīlēšu Tevi, cīnīšos par to, lai Tu nekad nepakļautos svešiniekiem. Mūsu tauta vienmēr būs vienota. Nav svarīgi, kāda ir izcelsme, ģenētiskais mantojums vai valoda, kurā runājam ģimenē, galvenais, ka mīlam Tevi, ka esam Tavi patrioti. Latvija, mēs vienmēr Tevi aizsargāsim un ar godu nesīsim Tavu vārdu pasaulē!

Darba autors:

Airita Olehnoviča

Dagdas vidusskola, 10.a klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Apliecināt savu piederību valstij, kurā tu dzīvo, var dažādi. Var vienkārši runāt, bet var arī darīt.

Es esmu Latvijas pilsonis un varu dot Latvijai savu mīlestību. Kaut arī vēl maz ko varu darīt Latvijas labā, bet to, ko es spēju, es darīšu. Es mīlu savu dzimteni, man ir griba un vēlēšanās Latviju darīt labāku, krāšņāku, bet viens es to nespēju. Mums, latviešiem, jāapvienojas kopā un jāpadara Latvija skaistāka, labāka, pati svarīgākā un mīļākā. Kaut Latvija ir maza, toties latvieši ir stipri, jo tie var visu, galvenais būt kopā un būt par vienotu Latviju.

Kad es izaugšu, dzīvošu Latvijā. Centīšos jau šodien iesāktos darbus turpināt.

Latvija ir stipra, galvenais būt kopā un palīdzēt cits citam. Mēs, latvieši, esam stipri un vareni tikai tad, ja esam kopā.

Darba autors:

Jānis Burcevs

Andzeļu pamatskola 7. klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Es dzīvoju, augu un attīstos Latvijā. Tā ir mana dzimtene. Manuprāt, dzimtene ir katra cilvēka lielākais dārgums, tāpēc par to jārūpējas un jāsargā.

Mana bērnība ir pagājusi te, Latgalē. Šajās brīnišķīgajās ainavās, siltajos saules staros, kur dienas skrēja tik strauji kā upes un strauti. Esmu lepns, ka tieši Latgale ir mana dzimtā vieta.

Ikkatrs no mums mūsu Latviju labāku var padarīt ar labiem darbiem un panākumiem. Jaunieši var nest Latvijas vārdu pasaulē gan ar panākumiem mācībās, gan dažādos sporta veidos. Latvijas sportisti dāvā mums daudz gaišu un pasakainu brīžu ar saviem sasniegumiem. Pat, ja dažreiz kaut kas nesanāk, mēs turpinām viņus atbalstīt un lepoties, jo viņi padara mūsu mazo Latviju par lielu.

Es gribētu veltīt Latvijai daudz skaistu vārdu, jo katram vārdam ir liela nozīme. Vēlos teikt pašus sirsnīgākos un svarīgākos, lai tie sasilda manu dzimteni.

Es noteikti varu Latvijai dot labus darbus, vienkārši kādam palīdzot. Būtu ļoti labi, ja katru dienu mēs visi darītu kaut ko labu, tad mūsu valsts būtu daudzreiz labāka, izpalīdzīgāka. Kad izaugšu, vārēšu paveikt daudz vairāk, jo man būs profesija.

Gribētos, lai katrs aizdomātos par labiem darbiem un savu attieksmi pret dzimteni, jo tieši mēs varam padarīt mūsu valsti stipru un varenu.

Latvija, lai tavs vārds skan pasaulē!

Darba autors:

Ainārs Kraulišs

Andzeļu pamatskola, 8. klase

Ko, “Latvija”, Tev varu dot?

Pirmais mirdzošais, siltais saulesstariņš, pirmā rīta putna dziesma, pirmais vēja apskāviens un pirmā sajūtā puķu smarža, tā ir mana tēvzeme – Latvija.

Mana dzimtene ir bagāta ar linu pļavām, zaļiem mežiem, dzidriem ezeriem un neaizsniedzamo, plašo jūru. Tas skaistums mums ikvienam ir dārgs. Es savai valstij varu dot saudzīgu un rūpīgu attieksmi pret vistrauslāko un brīnišķīgāko - pret dabu.

Manā valstī ir sava valoda, simboli, ka arī neatkārtojamās tradīcijas, neskaitāmas tautsdziesmas un pasakaini skaistas tautas dejas. Tas ir “zelts”, kuru ir saudzējuši mūsu senči, un tas jānodod no paaudzes paaudzē.

Latvijai es dodu mīlestību un cieņu, jo esmu laimīga un lepna, ka piedzimu tieši šajā valstī un šajā novadā, savukārt vēl lielāku devumu savai tēvzemei došu, iegūstot labu izglītību, iesaistoties valsts attīstībā un sabiedriskajā dzīvē.

Imants Ziedonis ir teicis, ka “Latvija ir brīnumskaista zeme, bet skaistumam jāpalīdz parādīties”. Mums jāsaprot, ka skaistums no tukšuma rasties nevar, tāpēc visi mūsu labie darbi, kuri ir darīti dzimtenei par godu, ir padarījuši valsti skaistu.

Mēs patiesi varam lepoties ar savu valsti. Es gribētu visus mudināt savai tēvzemei dot visu to, kas padarīs to vēl skaistāku.

Darba autors:

Viktorija Višņakova

Andzeļu pamatskola, 9. klase

Ko, Latvija, tev varu dot?

Daudzi uzskata, ka ir bezspēcīgi un valsts līmenī neko nevar dot, bet man ir cits viedoklis. Katrs cilvēks ir būtisks, salīdzinot ar kāršu namiņu, bez vienas kārts viss izjuks. Tā ir arī ar cilvēkiem.

Es ļoti mīlu savu valsti. Latvijas daba ir unikāla. Nekur citur nav tik skaistu pļavu un ezeru, kuplu mežu. Ne katra valsts var lepoties ar četriem gadalaikiem. Lai šis skaistums nezustu, es divas reizes gadā piedalos talkā. Man ir ļoti patīkami dzirdēt no ārzemniekiem, ka viņiem patīk Latvijas daba. Es uzskatu, ka katram latvietim ir jāpiedalās talkā, jo tikai kopā mēs varēsim saglabāt mūsu valsts skaistumu.

Es esmu savas valsts patriots. Ļoti cienu tās tradīcijas un kultūru, tāpēc jau desmit gadu dejuju latviešu tautas dejas. Esmu ļoti priecīga - man bija iespēja uzstāties ne tikai daudzās Latvijas pilsētās, bet arī Lietuvā. Tā bija lieliska iespēja iepazīties ar jauniem cilvēkiem, popularizēt latviešu tautas dejas.

Ar deju kolektīvu "Ežezers" piedalījos XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos. Visus mūs vienoja mīlestība uz tautas dejām, lepnums par savas valsts kultūru un vienotības sajūta.

Mans mīļākais sporta veids ir volejbols. Tam es veltu daudz laika. Vislielākais sasniegums sportā - divas reizes piedalījos "Lāses kausā". Nekad nedomāju, ka hobijs pārvērtīsies par ko vairāk. Šis sporta veids man palīdzēja atrast jaunus draugus un ieraudzīt dziedātājus, kuru dziesmas es bieži klausos. Man bija liels gods pagājušajā gadā nofotogrāfēties ar valsts prezidentu. Spēlējot volejbolu, tu esi komandas sastāvdaļa. Tas ļoti apvieno un motivē cīnīties. Man ļoti gribētos vēlreiz piedalīties "Lāses kausā".

Katrs cilvēks ir spējīgs ļoti daudz dot savai valstij. Kopā mēs varēsim sasniegt visu, vajag tikai gribēt.

Darba autors:

Agneta Igaune

Ezernieku vidusskola, 10. klase

Saruna ar manu dzimto zemi

Latvija. Mana zeme, mūsu māte. Dzimtene. Ko es tev, lieliskā, skaistā, varu dot? Jā, jā, tu esi kļuvusi nabagāka ar katru aizbraucēju, jo daudzi tavi bērni ir devušies projām. Bet viss tavs krāšņums ir tepat, te ir Latgales ezeru zilums, jūras bangojums, mežu zilgme tālumā. Un es? Arī es nevaru pavisam droši apgalvot, ka vienmēr būšu tepat, jo dzīvē visādi var gadīties. Galu galā jau tas nav galvenais, jo tu, mana brīnišķā, atkal sagaidi aizbraucējus atpakaļ agrāk vai vēlāk.

Katrs cilvēks savai dzimtajai zemei kaut ko dod. Kāds veiksmīgs sportists var likt skanēt Latvijas vārdam atkal un atkal. Mani sajūsmina Kristapa Porziņģa sniegums. Mūsu valsts lepojas ar izciliem māksliniekiem, piemēram, Andris Nelsons, Kristīne Opolais, Elīna Garanča un vēl daudzi citi. Viņiem uzgavilē koncertzālēs citās pasaules valstīs un atceras, ka šīs zvaigznes uzlēkušas Latvijā. Daudzi ļaudis godprātīgi dod Latvijai savu darbu. Un es?

Arī es varu darīt kaut ko sava novada labā. Varu katru dienu krāt zināšanas, lai spētu piedalīties dažādos konkursos, olimpiādēs. Varu piedalīties sestdienas talkās, lai mans pagasts kļūtu tīrāks, zaļāks, sakoptāks, lai citiem būtu prieks atpūsties pie mūsu ezeriem. Tādi mani ikdienas darbi var jau tagad, kad esmu skolniece, vairot Latvijas skaistumu.

Man ir sapnis studēt medicīnu, gribu kļūt ārstē. Zinu, ka ir neārstējamas slimības, tāpēc reizēm iztēlojos, ka kādreiz nākotnē izgudrošu tādas zāles, kas palīdzēs glābt daudzus. Tā tas būs, bet tagad man jābūt centīgai, neatlaidīgai, lai mērķus īstenotu.

Tātad mēs varam katrs ar savu mazo devumu jau šodien bagātināt tevi, mana dzimtā zeme. Mūsu ilgas, sapņi, to piepildījums tevi darīs varenāku nākotnē.

Darba autors:

Alīna Zvidriņa

Andrupenes pamatskola, 9. klase

Ko es varu tev, Latvija, dot?

Ko es varu tev, Latvija, dot? Vai tikai savu smaidu un pateicību, ka esmu dzimis un dzīvoju šajā skaistajā zemē?

Es varu tev dot savu dzīves mērķu piepildījumu, savas labās domas, savas domas, savu smaidu un smieklus. Varu tev dot kārtību, jo spēju tevi kopt un tīrīt, meklēt idejas, kā varētu tevi vēl skaistāku post.

Nevaru solīt tev dot labu biznesu, sakoptus visus parkus, tīras visas ielas, bagātu dzīvi visiem, bet varu iepriecināt ar kārtīgu savu māju, tīru savu dārzu, jaukiem ziediem savās mājās, jo manas mājas vienmēr būs te, Latvijā.

Tu esi mana dzimtene, un es labprāt gribu saglabāt tavu skanīgo valodu, tradīcijas, dzeju, dejas, mūziku, tāpēc ar prieku darbojos folkloras pulciņā. Mani iepriecina iespēja dziedāt latgaliski, dejot tautiskās dejas.

Es varu dot tev fotogrāfijās tvertu mirkļu burvību, jo tas tik uzskatāmi – redzēt attēlā manas mīļās Latgales dabas ainavas. Saulrieti, saullēkti, gadalaiku maiņa ir visbrīnumainākie tieši te. Gribu, lai citi arī to novērtē.

Latvija, tu esi manas mājas, mana dzimtene, un tu vienmēr būsi manā sirdī.

Darba autors:

Liene Reča

Andrupenes pamatskolas, 9.klase

Ko, Latvija, tev varu dot?

Vai kāds no mums ir aizdomājies, ko var dot savai Dzimtenei, Latvijai?

Manuprāt, tas ir ļoti nozīmīgs, uz dziļām pārdomām rosinošs jautājums.

Latvija ir krāšņa, ezeriem un mežiem bagāta zeme, bet nozīmīgākais ir labie, vienkāršie, strādīgie cilvēki. Katrs no mums grib Latviju redzēt skaistu, sakoptu. Tas, ko es pašlaik varu dot dzimtenei, ir tie nelielie darbiņi, kuri ielejas kopīgajā apzinīguma un strādīguma straumē: sakopjot savu sētu un palīdzot citiem to darīt, strādājot kopā ar saviem vecākiem lauku darbos. Man ļoti patīk būt atbildīgai par darbiem, kurus es daru, un man patīk redzēt, kā Latvija top arvien skaistāka, sakoptāka. Uz mūsu valsti brauc ārzemju tūristi, lai baudītu tīro dabu, lai klausītos, kā klusi šalc jūra, kā pūš maigs vējš, kā skaisti saule atspīd mūsu ezeros.

Latvijā ir ļoti daudz labu, talantīgu cilvēku. Tas, ko es varu dot, ir arī mans skatiens nākotnē, manas spējas, mans darbs, mana attieksme - viss, ko daru Latvijas labā. Tāpēc tagad es cenšos labi mācīties, lai varētu apgūt valstij noderīgu profesiju un strādāt darbā, kas virzīs Latviju uz attīstību. Ne tikai darbs ir galvenais dzīvē, bet arī, piemēram, kultūras mantojums. Pašlaik, dziedot skolas korī, es lieku savu artavu kopīgajā latviešu dziesmu pūra saglabāšanā un popularizēšanā. Latvieši ir dziedātāju tauta - daudziem patīk ne vien klausīties skanīgajās balsīs, bet arī pašiem dziedāt. Ar to mēs arī izceļamies un esam bagāti.

Talants, darbaspējas, cilvēka vēlme palikt valstī un attīstīties te ir ļoti svarīgi, jo tagad daudzi aizbrauc no dzimtenes, lai pierādītu, apliecinātu sevi, pat ja varētu sasniegt vēl vairāk Latvijā. Un tas ir skumji, ka daudzi nevēlas saskatīt pašizteikšanās iespējas tepat Latvijā. Es ļoti ceru, ka Latvijai es varēšu dot daudz. Un galvenokārt ar to, ka neaizbraukšu. Man patīk dzīvot savā valstī, jo šeit ir mierīgi un brīvi, šeit man pieder skanīgās putnu balsis, rudens lapu košais paklājs, ziemas baltums un gaišā, daudzsološā pavasara atmoda.

Darba autors:

Evita Maļkeviča

Dagdas vidusskola, 11.b klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Latvija - tik skaista, radoša.

Ko, Latvija, tev varu dot?

Tik gaišām domām vienota.

Vai nevēlies to aplūkot?

Tā mana dzimtene,

Tu mana dvēsele,

Tu viss, kas manai sirdij tuvs,

Bet prātā manā apjukums.

Ko, Latvija, tev varu dot?

Tas svarīgākais jautājums,

Kas tagad manā sirdī mīt.

Kas atbildi var pasacīt?

Ko, Latvija, tev varu dot?

Varbūt kaut ko, kas sasildīs?

Kaut ko, kas nekad nezudīs,

Kaut ko, kas paliks mūsu sirdīs.

Tas pieder mūsu dzimtenei –

Tas mūsu gods un mūsu sirdsapziņa,

Bet tās nekad nemaz nav gana,

Jo tā ir tautas vienotība.

Darba autors:

Baiba Pudnika

Dagdas vidusskola, 11. a klase

Ko, Latvija, tev varu dot?

Ak, Latvija, tu esi mīļākā,
Jau simtgadi laisties spožumā.
Ar katru gadu možāka,
Lai auklētu savus bērnus mirdzumā.

Ko, Latvija, tev varu dot?
Par to, ka sargā mani sasildot.
Par to, ka esi gatava man ziedot
Savu stiprumu atbalstot un sargājot.

Ak, Latvija, es zinu,
Ko tev šajā laikā varu dot:
Savu mīlestību,
Lai pateiktos strādājot.

Mana Latvija, es ceru,
Ka spēšu tev atmaksāt
Ar to, ka strādat tev es varu
Un mūsu zemi bagātināt.

Darba autors:

Karīna Kuzmenko

Dagdas vidusskolas, 8.b klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Es dzīvoju skaistā valstī - Latvijā, kur dzīvo daudz čaklu, izpalīdzīgu, gudru un zinošu cilvēku. Latvieši ir Latvijas pamatnācija, bet šeit dzīvo arī daudzu citu tautību cilvēki, kuri Latviju sauc par savu dzimteni. Latvija ir arī mana Dzimtene, jo es piedzimu un dzīvoju Latvijā. Šeit dzīvo un strādā mani vecāki. Ar savu apzinīgo darbu viņi mūsu valsti dara stiprāku, attīstītāku.

Ko, Latvija, Tev varu dot? Es varu tikai sevi dot. Savu centīgumu un spēju nepadoties. Es negribu Latvijai dot vēl vienu bezdarbnieku, tāpēc droši eju uz savu mērķi. Kaut es vēl esmu tikai 8. klases skolniece, es cenšos labi mācīties, piedalos konkursos, olimpiādēs, lai nākotnē kļūtu par profesori un mācītu jauno paaudzi vai arī par zinātnieci, lai izgudrotu jaunas zāles pret slimībām, kuras salauž cilvēku dzīves, samazina Latvijas iedzīvotāju skaitu. Manuprāt, mūsu laikmetā, kad cilvēce apgūst Visumu, spēj nolaisties jūras dziļēs un izgudro robotus, nedrīkst būt neārstējamu slimību.

Es nezinu, kā veidosies mana nākotne, bet es apsolu nepadoties un daudz mācīties, lai Latvija nākotnē gūtu panākumus daudzās jomās. Es ticu, ka varēšu izdarīt kaut ko paliekošu savai Dzimtenei. Bet vissvarīgākais, ko es varu dot Latvijai, esmu es pati, dzīvojot tepat Latvijā, papildinot Latvijas pilsoņu skaitu ar sevi.

Darba autors:

Katrīna Maceviča

Dagdas vidusskola, 8.b klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Mana paaudze ir tā, kura veidos Latvijas nākotni. Man arī gribētos atstāt savas pēdas Latvijas vēsturē.

Man bieži jautā: „Kur es gribētu strādāt? ” Es atbildu ar lepnumu, ka es gribu strādāt Latvijā, savā Dzimtenē. Lai kādu izvēlētos savu nākamo profesiju, es strādāšu tā, lai no mana darba ir labums Latvijai. Pašlaik Latvija piedzīvo grūtus brīžus, bet es nemeklēšu vieglāku ceļu, aizbraucot uz bagātāku valsti. Es esmu Latvijas patriote. Par visu vairāk es vēlētos saglabāt mūsu Dzimtenes vienotību, jo tikai visiem kopā ir pa spēkam jebkurš darbs. Es vēl nevaru Latvijai dod neko vairāk kā mācības, bet es cenšos un ticu, ka manas mācības būs noderīgas arī nākamajām paaudzēm. Latvijai mēs varam dot ne tikai materiālās vērtības, bet arī saglabāt nākamajām paaudzēm pa kriptiņai kultūras lielajā pūra lādē, kas kā neizzūdošs dzintars paliks vienā no skaistākajām pasaules pludmalēm – Latvijā. Mūsu raitie deju soļi, skanīgās dziesmas - tas ir mūsu lepnums, un mēs to visu varam attīstīt un saglabāt kopā.

Es un mēs visi skolēni esam tie, kuri veidos mūsu Dzimteni stipru un attīstītu, kuri palīdzēs, atbalstīs, ja būs nepieciešams. Es vēlos savus dzīves gadus cieši savīt ar mūsu mīļo Dzimteni - tik traušo un vareno, tik krāšņo un vienkāršo - ar Latviju.

Darba autors:

Linda Slapiņa

Dagdas vidusskola, 7.b klase

Ko, Latvija, es varu Tev dot?

Es dzīvoju Latvijā. Kāds vēl labāks sapnis varētu būt? Pajautāsi kāpēc?

Latvija patiesi nav tik liela kā citas valstis un Latvija varbūt neskan tik braši kā Zviedrija, Norvēģija, Itālija, taču Latvijā ir tik labi, mājīgi un mierīgi. Te nenotiek karš. Latvija ir manas mājas, te esmu es un visi mani mīļie un tuvie.

Es dzīvoju mazā, nelielā Latvijas pilsētiņā - Dagdā. Dagdā ir ļoti labi. Koku alejās, vējā liepu lapas šalcot it kā čukst: "Te ir tik labi, kur dzīvot būtu vēl labāk?" Zaļojot, zāle saka: "Te ir tavas mājas, mūsu mājas!"

Man ļoti patīk mūzika. Mājās, spēlējot klavieres, es daudz sapņoju un ticu, ka piepildīšu savus sapņus. Kad izaugšu liela, es noteikti kļūšu slavena – atskaņošu un pati sacerēšu skaņdarbus klavierēm. Savos darbos es atainošu tēvzemes skaistumu – bērzu birzu šalkas, ūdeņu čalas un plašo debesu zilgmi, cilvēku mīlumu, labestību un čaklumu. Es daudz muzicēšu arī ārpus valsts robežām un ar dziļu lepnumu teikšu: "Esmu no Latvijas." Mūzikā cilvēki saklausīs manu mīlestību uz dzimteni, tās skaistumu.

Darba autors:

Renāte Ciganoviča

Dagdas vidusskola, 5.a klase

Ko, Latvija, Tev varu dot?

Latvija! Latvija ir manas mājas, mans miers un nemiers, mans siltums un atbalsts, mana ģimene, mana brīvība. Mana Latvija!

Kas tad ir tas spēks, kas cilvēkus saista pie viena noteikta zemes stūrīša, ko saucam par dzimteni, pie vienas cilvēku grupas, ko saucam par tautu? Šis spēks vispirms ir kopējā valoda, tradīcijas, kopējā pagātne, zeme, kurā augušas un dzīvojušas paaudžu paaudzes. No tā izaug kādi spēcīgi gara pavedieni, kāda vārdos grūti aprakstāma dvēseles ainava, kas cilvēku dzīvei piešķir jēgu, dod tai saturu un spēku dzīvot, darboties, cīnīties par kopējiem ideāliem. Šie spēcīgie dzimtenes asni esam mēs, jaunieši, kuri karsti mīlam savu dzimteni. Katrs to dara savādāk. Es domāju, ka ļoti daudzi jaunieši atdotu savu dzīvību Latvijas dēļ, tautas dēļ. Tas, ka mūsdienu jaunieši vairs nestaigā pastalās un linu kreklos, jau nenozīmē, ka mēs necienām tēvzemes vēsturi. Uzskatu, ja mēs nezinātu Latvijas vēsturi, mēs nespētu mīlēt šo zemi tā, kā mēs to mīlam šodien.

Tuvojoties Latvijas simtgadei, mēs katrs pārdomājam par savu devumu tēvzemei. Pašlaik esmu viena no Latvijas jauniešiem, kas pārdomā šo jautājumu: “Ko gan es spēju dāvēt savai dzimtenei?” Katrs jauniets, katrs cilvēks Latvijai ir dārgs un vajadzīgs. Katrs mēs esam kā mazs dzintara gabaliņš, kas atstaro spožus saules starus, kuri norāda uz manu, tautas un Latvijas nākotni. Manuprāt, mana vislielākā dāvana Latvijas dzimšanas dienā ir mana degošā un mīlestības pilnā sirds, kura iestāda sēklu Latvijas zemē. Šī sēkla vienmēr man atgādinās ceļu uz mājām. Mans tīrais un gudrais prāts, kas rūpējas un nodrošina Latvijas nākotni. Manas strādīgās un rūpīgās rokas, kas veic darbus Latvijas attīstībai. Manas atmiņas, kuras vienmēr godās Latvijas varoņus, kas cīnījās, lai Latvija piedzimtu kā brīva un neatkarīga valsts. Tikai par uzticību un ticību neatkarīgai dzimtenei daudzi ir krituši kaujās. Mani apgalvojumi, ka latvieši ir diža tauta. Mūsu diženums ir mūsu vērtības – spilgtas personības un karavīri, mūsu Dainas, karogs, himna vai latviešu filmas un teātra izrādes, vai Latvijas lauki un zemnieku sētas. Tas ir mans spēks, mans lepnums un mana dāvana.

Mums ir jāiet līdzī laimam, vienmēr ir jāaug un jāatceras, no kurienes esam nākuši un prast atgriezties pie savas tēvzemes svētajiem ūdeņiem, uz savu dzimteni, kas mirdz un laistās visās varavīksnes krāsās. Šeit saule spoguļojas zilos ezeros, un gaisā skan sidraba zvani. Mūsu mīlestība uz Latviju ir kā brīnišķīga laimes sala, uz kuru vienmēr jābūt

Dagdas novada Izglītības, kultūras un sporta nodaļa

vērstam mūsu dzīves laivas priekšgalam, kurā mūžam zaļo mētras un mirdz sarkano rožu krūmi, pār kuriem slīd smaržīgi ziedoņa dūmi.

Es esmu pārliecināta, laikam ritot, es nekad neatstāšu savu dzimteni laimes meklējumos ārzemēs. Es studēšu un apgūšu savu nākotnes profesiju (ārsts ginekologs) kādā no Latvijas augstskolām. Tad, būdama sava darba profesionāle, turpināšu strādāt un attīstīties Latvijā, ar visiem spēkiem palīdzēšu latviešu tautai. Tā Latvijā būs savs kvalificēts darbaspēks, kurš attīstīs Latvijas ekonomiku augstākā līmenī.

Mums priekšā vēl ir daudz darāmā. Darbs, izglītība un mērķtiecība ir manas pastāvēšanas stiprais pamats. Mūsu katra spēkos ir veidot Latviju:

“Ikkatram ir roka jāpieliek, lai lielais darbs uz priekšu tiek!”

/Rainis/

Lai katrs latvietis justu, ka ir vajadzīgs Latvijai! Lai mēs vienmēr atcerētos savus varoņus! Lai mēs katrs spētu viņiem līdzināties! Lai latvietis pats ir kungs savā zemē! Lai katram latvietim Latvija nozīmētu mājas, siltumu, spēku un atbalstu!

Saules mūžu Latvijai!

Darba autors:

Daniela Čapķeviča

Dagdas vidusskola, 10.a klase

Dzīvo ar Latviju, elpo ar Latviju!

Tev par pilsoni, pasaule, nederu,
kaut man kabatā pases un kartes,
jo es zinu, ka jābūt man Latvijā
augustā, decembrī, martā.

Jo bez manis tur lazdas neziedēs,
jo bez manis tur neizdīgs bekas,
jo bez manis rakstītās kamanās
Ziemsvētki nesabrauks –
pasaulīt, tādas būs sekas.

Tev par pilsoni, pasaule, nederu,
kaut man kabatā vīzas un hartas,
jo es zinu, ka jābūt man Latvijā
janvārī, jūnijā, martā.

Jo bez manis tur lazdas neziedēs,
jo bez manis sniegs aizpūtīs tekas,
jo bez manis drebošā kumeļā
Jānītis neatjās –
pasaulīt, tādas būs sekas.

Tev par pilsoni, pasaule, nederu,
kaut man kabatā pases un kartes,
jo es zinu, ka jābūt man Latvijā
septembrī, novembrī, martā.

Jo bez manis tur lazdas neziedēs,
jo bez manis sals pekaiņiem pekas,
jo bez manis svecītes krastmalā
vēji nopūtīs –
tādas būs, pasaulīt, sekas.

/dzejoļa autors Māra Zālīte/

Paldies Dagdas novada skolēniem par aktīvu, radošu un veiksmīgu dalību konkursā!

Sirsnīgs paldies Dagdas novada latviešu valodas skolotājiem: Lijai Lukaševičai, Leonorai Brencei, Marītei Bondarei, Ritai Orolei, Ilzei Tukišai, Venerandai Lutinskai, Vijai Gekišai, Žannai Rapšai, Inārai Kraulišai, Aina Slesarei, Aina Zariņai.

Saturs

Ievadvārdi.....	2.lpp.
Konkursa dalībnieki.....	3.-4.lpp.
Esejas.....	5.-37.lpp.
Pēcvārds.....	38.lpp.
Saturs.....	39. lpp.

Mūsu kopīgo veikumu varēs skatīt elektroniskajā versijā Dagdas novada mājas lapā www.dagda.lv.

Informāciju apkopoja un sagatavoja
Dagdas novada Izglītības, kultūras un sporta nodaļas
izglītības darba speciāliste Karīna Karvele